

нападение на персийците, но Александър не се съгласил на това, както защото считал такъв род нападение недостойно за себе и войската си, тъй и защото персийците опасавали се от нощно нападение, взели против него мърки. Прѣз нощта Александър заспал тъй джлбоко, че на разсъмване едва можал да го събуди Парменионъ — обстоятелство, което доказва пълното спокойствие на духа му и неговата рѣшителност и увѣренность въ побѣдата. Още на прѣдвечерието, слѣдъ като разглѣдалъ мѣстността и расположението на персийската войска, той рѣшилъ да нападне лѣвото крило на персийците съ дѣсното свое крило, усилено съ най отборнитѣ войски, въ косъ боенъ рѣдъ, като задържа лѣвото си крило, най много изложено на обходъ, на едно мѣсто. Този планъ за атака, безъ съмнѣние, билъ основанъ на това, че къмъ западъ или влѣво отъ персийскитѣ войски лѣжали упомѣнатитѣ по горѣ малки височини и слѣдователно обезпечвали дѣсното македонско крило отъ обходъ и нападение въ флангъ и тилъ. А лѣвото македонско крило съ нищо не било обезпечено отъ обхода, понеже се намирало върѣцъ съвсѣмъ откритая равнина. Вслѣдствие на това, на 2-ий октомврий заранъта Александър построилъ армията си по слѣдующия начинъ:

На *дѣсното крило*, подъ главнымъ началство на Филота, расположилъ 8 ила етери, отъ които първия или царския се намиралъ прѣдъ другитѣ; на дѣсния флангъ на етеритѣ — македонскитѣ стрѣлци и половината отъ агриянитѣ, поддържани отъ гръцкитѣ наемни дружини; прѣдъ агриянитѣ и македонскитѣ стрѣлци — легката конница и пеонянитѣ, а още по напредъ — инностранныя конница, на която заповѣдатъ да вземе

персийците въ флангъ въ случай, че тѣ поискатъ да я заловятъ. Отъ фронта прикрилъ дѣсното крило съ останалитѣ агрияни, стрѣлци и пращници. Началството надъ цѣлото дѣсно крило взелъ лично той.

Въ *сръдната* расположилъ македонската фаанга, състояща отъ 16.400 оплити и раздѣлена на 8 мелархий. На дѣсния ѝ флангъ се намирала пѣшата агема и иппасицитѣ.

На *лѣвото крило*, свито малко назадъ, турилъ спомагателната съюзная пѣхота подъ началството на Кратера, а на фланга — съюзната гръцка и тессалийска конница подъ началството на Пармениона. Отъ фронта и фланга прикрилъ това крило съ гръцката наемна, тракийската, спомагателната и одризката конница. Главното началство надъ лѣвото крило възложилъ на Пармениона.

Такава била първата бойна линия на Александровитѣ войски. Въ втората, на извѣстно расстояние отъ първата, Александър расположилъ 8.200 пелтасти, раздѣлени на 8 систреми, като заповѣдалъ на началницитѣ имъ да се обърнатъ съ фронта назацъ въ случай, че персийците заобиколятъ войската и я нападнатъ отъ тила, а тъй сжщо, въ случай на нужда — да разрѣдятъ или сгъстятъ строя си.

Тракийската пѣхота била оставена да пази стана.

Александровата войска брояла всичко 40.000 души пѣхота и 7.000 души конница, отъ които: 16.400 оплити, 8.200 пелтасти и 4.100 души тѣжка конница, а останалитѣ 18.300 души състояли частъ отъ тѣжка пѣхота, а по голѣмата частъ отъ легка пѣхота и конница.

Като построилъ войската си, Александър тръгналъ напредъ и, като доближилъ до неприятеля, заповѣдалъ и на двѣтѣ си линии да отидатъ вдѣсно, за да може македонското дѣсно крило да се подравни